

Ακρόπολις

Ο ρεπόρτερ

Η κωμωδία της ημέρας *Οι τζαμπατζήδες*

εφ. *Ακρόπολις*, Αθήνα

18 Ιουνίου 1899

ΟΙ ΤΖΑΜΠΑΤΖΗΔΕΣ

(Ἡ κωμῳδία τῆς ἡμέρας) ὦ

[Εἶς ἐκ τῶν Ἀθηναϊκῶν θεάτρων εἰσέρχονται δύο Τζαμπατζήδες. Τὸ θεάτρον εἶνε πλήρες καὶ οἱ Τζαμπατζήδες δὲν εὐρίσκουν κἀθέσιον νὰ καθήσουν. Μετὰ πολλὰς ἐρεύνης ἀνκαλύπτουσι τέλος ἓν μόνον κενὸν κἀθέσιον.]

Ο Εἰς Τζαμπατζῆς.— Ἄ! νὰ, εἶνε κἀθέσιον.

Ο Ἄλλος Τζαμπατζῆς.— Ναι, ἀλλὰ θὰ καθήσω ἐγὼ εἰς αὐτό!

Ο Εἰς.— Μὰ καὶ γιατί [θὰ καθήσης ἐσύ; Ποῦ εἶνε ὁ ἀριθμὸς σου;

Ο Ἄλλος.— Ἄμ' ὁ δικός σου ἀριθμὸς κοῦ εἶνέ τος;

Ο Εἰς.— Βρὲ, αὐτὸ νὰ χροῖς!...

Ο Ἄλλος.— Γιὰ νὰ σοῦ πῶ, μὰς καὶ ἐνόμισας, δεῖ ὅλα τὰ κἀθέσιμα εἶνε εἰς τὴν διακοδοσίαν σου;

Ο Εἰς.— Βρὲ σὺ, μοῦ φαίνεται, πῶς ἐπαρμόζεται τόρα τὸ θυδ... γαῖθαραί ἐμάλωσαν εἰς ξένην ἀχερωῖνα. Τὸ καλλίτερον εἶνε χωρὶς φωνῆς νὰ πᾶμε νὰ καθήσουμε καὶ οἱ δύο δεῶς, δεῶς εἰς αὐτὸ τὸ κἀθέσιον.

Ο Ἄλλος, (ἐνδοιασῶς). — Σὺν πῶς ἔχεις δικαίον.

[Ἀποφασίζουσι καὶ κἀθωνται καὶ οἱ δύο εἰς τὸ κενὸν κἀθέσιον. Εἰς καθηγητῆς δὲ πλεονακῶν κἀθέσιμος, βλέπει τὸ θέσιον αὐτὸ ἐκπληκτός.]

Ο Καθηγητής, (πρὸς τοὺς Τζαμπατζήδες). — Ἄπειρον φαίνεται μοι, πῶς ἐπὶ μιᾷ ἑξάρσει δύο ἄτομα κἀθέζονται!

Ο Εἰς τῶν Τζαμπατζῆδων, (πρὸς τὴν καθηγητήν). — Κύριε καθηγητῆ, ἐκεῖθι εἰς τὸ θεάτρον πρόκειται περὶ ὀρθολογῶν καὶ λόγων, περὶ Ὀφθαλμολογίας δηλαδὴ, ἐν θεωρήσει καλὸν νὰ διεξιρῶμεν τὴν ἑξάρσιν ταύτην,

Ο ΡΕΠΟΡΤΕΡ